Preek / Homilie op het Hoogfeest van Allerheiligen, 1 november 2026

Door pastoor Frank As

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek Apokalyps van de heilige apostel Johannes *Apok. 7, 2-4. 9-14*
Lezing uit de Eerste brief van de heilige apostel Johannes *I Joh. 3, 1-3*
Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 5, 1-12a*

Broeders en zusters in Christus,

In de eerste lezing zien en horen we een paar hele mooie bijzondere dingen. Allereerst de vier engelen die de stormen in bedwang moeten houden om te voorkomen dat schade wordt toegebracht aan de aarde noch aan de zee, opdat de uitverkorenen niet vernietigd worden.

Zij moeten eerst de dienstknechten van God tekenen met het zegel van de levende God. Dat zegel van God is het zegel van de Heilige Geest. Toen wij ons vormsel ontvingen, zei de vormheer: “Ontvangt het zegel van de Heilige Geest, de Gave Gods”. Dat zegel geeft aan aan wie wij toebehoren. Wij behoren aan God toe. Wij zijn zijn eigendom, zijn eigen bezit. Daarom genieten wij Gods machtige bescherming. Het zegel is op ons voorhoofd gezet zodat iedereen kan zien dat wij God toebehoren en zijn liefdevolle bescherming genieten. Maar ook dat wij mogen getuigen dat wij van God zijn.

Twaalf is het getal van de volmaaktheid. Het jaar kent twaalf maanden, de dag kent twaalf uur. En twaalf met zichzelf vermenigvuldigen en dan nog maal duizend wil zeggen: het is alles omvattend. Die honderdvierenveertigduizend is de Kerk van God, die zijn zegel draagt en die God verkondigt en van Hem getuigt over de hele wereld tot aan het einde, de volheid van de tijd.

Dan zien wij het tweede beeld: De menigte die niemand tellen kan, uit alle naties en stammen en volken en talen. Zij dragen niet het zegel van God op hun voorhoofd. Het is het beeld van de mensheid die gered is. Zij dragen palmtakken in hun handen. Zoals Jezus, toen Hij Jeruzalem binnen trad met palmtakken begroet werd, zo staan de heiligen met palmtakken in hun hand om hun Redder te bejubelen en toe te juichen.
Zij hebben niet alleen palmtakken in hun hand, zij zijn ook gekleed in witte gewaden. Dat gewaad is het bruiloftskleed. Zij mogen aanzitten aan het bruiloftsmaal van het Lam. Zij hebben de wereld met haar kwaad overwonnen. Ook aan hen mogen de engelen geen schade toebrengen. Hun gewaden hebben zij witgewassen in het Bloed van het Lam. Dat betekent dat hun zonden door het Bloed van Christus vergeven zijn. Zij zijn geheiligd door de vergeving van hun zonden. Dat zijn de heiligen. God heeft hun vergeven, God is vergeving. Daarom jubelen en juichen zij en aanbidden God die zo goed is en hun vergeven heeft. Wat een feest dat je vrij van zonden bent en onder niets meer gebukt hoeft te gaan. Het is niet hun, noch onze eigen verdiensten, maar een genadegave vanwege de goedheid en de barmhartigheid van God. Zij wijden zich daarom in dankbaarheid en vreugde helemaal aan God toe, want groot is de liefde die de Vader hun geschonken heeft.

Dat is het feest van de hemel. Geen oog heeft gezien geen oor heeft gehoord geen mens kan zich voorstellen wat God bereid heeft voor wie hem liefhebben. Maar aan ons, zegt de apostel Paulus, is het geopenbaard door de geest. En Johannes schrijft - en dat mogen wij nu op de heiligen toepassen – “Zij zijn kinderen van God en zij mogen Hem zien zoals Hij is”. Daarom ook zegt Johannes: “Ieder die zijn hoop op God stelt, maakt zich rein zoals Hij rein is”. En nu komen wij uit bij de zaligsprekingen.

De zaligsprekingen wijzen ons de weg om in die heerlijkheid binnen te kunnen gaan. Het woord zalig heeft betrekking op de zaligheid. De zaligheid is de plaats waar God is, de zaligheid is God zelf. En Jezus is de goddelijke zaligmaker.
De zaligsprekingen zijn geschreven In de toekomstige tijd. Bijvoorbeeld: Zalig de treurenden, want zij zullen getroost worden. Die vertroosting vindt dus plaats In de toekomst en is daarmee niet alleen een belofte maar ook een beloning. Die zaligheid wordt beloofd aan de mensen die het nu zwaar te verduren hebben. Het zijn de mensen die treuren, het zijn de mensen die ondanks de moeilijkheden zachtmoedig blijven, het zijn de mensen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, het zijn mensen die in een situatie leven waarin geen vrede is en toch in vrede met Christus leven en vredestichters zijn.

De zaligsprekingen zijn een aansporing om in de moeilijkheden stand te houden, het kruis te dragen en onder het kruis uit te houden. De zaligsprekingen zijn een stimulans om in de moeilijkheden op God te blijven vertrouwen, dat Hij hen zal redden. Zij ervaren in hun leven, in hun moeilijkheden, dat God met hen is, en Hij hun de kracht geeft om te kunnen volharden.

Zij weten van zichzelf dat zij niet volmaakt zijn. Maar zij heiligen zichzelf steeds opnieuw in het bloed van Christus, dat Christus vergoten heeft tot de vergeving van de zonden. Zij leven van de genademiddelen van de Kerk, de heilige Eucharistie, en het sacrament van Boete en Verzoening. Hun gebed en het vieren van de sacramenten geeft hun een goddelijke kracht om te kunnen volharden. Omdat zij volharden in de moeilijkheden, zullen zij geteld worden bij die menigte die niemand tellen kan en op hen hebben de zaligsprekingen betrekking. Niet wij mogen hen zalig spreken, integendeel wij moeten hen bijstaan en helpen.

Vandaag horen wij dat Jezus ons belooft dat Hij ons zal redden en opnemen in Gods grote heerlijkheid. God zal ons uitnodigen aan het bruiloftsmaal van het Lam. En dat bruiloftsmaal van het Lam mogen wij samen met de heiligen in de hemel, nu, onder tekenen, vieren hier in het Allerheiligst Sacrament van de Eucharistie.

Op dit Hoogfeest van Allerheiligen vieren wij met de heiligen in de hemel dat God onze Heer en Verlosser is, die ons zo lief heeft - en dit is waarachtige liefde - dat Hij ons wil verheffen en ons wil opnemen in zijn grote glorie. God heeft ons zo lief dat Hij ons gelijk wil maken aan zijn eigen goddelijk wezen. Dat vieren wij vandaag bijzonder.
In die glorie is Maria ons voorgegaan, waar zij onze moeder is die voor ons ten beste spreekt als eerste en voornaamste van alle heiligen. Daarom mogen wij haar altijd aanroepen en vragen: Onze Lieve Vrouw ter Eijk: bid voor ons.
Amen.

Homily for the Solemnity of All Saints
1 November 2026
By Father Frank As

Reading from the Book of Revelation of Saint John the Apostle *Rev. 7:2-4, 9-14*
Reading from the First Letter of Saint John the Apostle *1 John 3:1-3*
Reading from the Holy Gospel according to Matthew *Mt. 5:1-12a*

Brothers and sisters in Christ,

In the first reading we see and hear some truly beautiful and remarkable things. First, there are the four angels tasked with holding back the storms, preventing damage from being done the earth or to the sea, so that the chosen ones might not be destroyed.

They must first sign the servants of God with the seal of the living God. That Seal of God is the Seal of the Holy Spirit. When we received our confirmation, the minister of the confirmation said: "Receive the seal of the Holy Spirit, the Gift of God". That seal indicates to whom we belong. We belong to God. We are his property, his own possession. That is why we enjoy God's mighty protection. The seal is placed on our foreheads so that everyone can see that we belong to God and enjoy His loving protection. But also that we may testify that we are His.

Twelve is the number of perfection. The year has twelve months, the day knows twelve hours. And multiplying twelve by itself and then by a thousand means: it is all-encompassing. That one hundred and forty-four thousand is the Church of God, which bears His seal and which proclaims God and bears witness to Him throughout the world until the end, the fullness of time.

Then we see the second picture: The multitude that no one can count, out of all nations and tribes and peoples and languages. They do not bear the seal of God upon their foreheads. It is the image of humanity that has been redeemed. They hold palm branches in their hands. Just as Jesus, when He entered Jerusalem, was greeted with palm branches, so the saints stand with palm branches in their hands to acclaim and cheer their Savior.
They not only have palm branches in their hands, they are also dressed in white robes. That garment is the wedding garment. They are allowed to sit at the wedding supper of the Lamb. They have overcome the world with its evil. The angels are forbidden from bringing them any harm either. They have washed their robes in the Blood of the Lamb. That means that their sins have been forgiven through the Blood of Christ. They have been sanctified by the forgiveness of their sins. Those are the saints. God has forgiven them, God is forgiveness. That is why they rejoice and cheer and worship God who is so good and who has forgiven them. What a celebration is it to be free of sins and don't have to be weighed down by anything anymore. It is not their nor our own merits, but a gift of grace because of the goodness and mercy of God. They therefore consecrate themselves completely to God in gratitude and joy, for great is the love that the Father has bestowed upon them.

That is the feast of heaven. No eye has seen, no ear has heard, no man can imagine what God has prepared for those who love him. But to us, says the apostle Paul, it has been revealed by the spirit. And John writes – and we may now apply this to the saints – "They are children of God and they may see Him as He is". That is why John says: "Everyone who sets his hope on God purifies himself just as He is pure". And now we come to the Beatitudes.

The Beatitudes show us the way to enter into that glory. The word "blessed" relates to "blessedness." Blessedness is the place where God is; indeed, blessedness is God Himself. And Jesus is the divine Savior—the One who bestows this blessedness.
The Beatitudes are written In the future tense. For example: Blessed are those who mourn, for they shall be comforted. So that therefore takes place in the future and is therefore not only a promise but also a reward. This blessedness is promised to those who currently endure great hardship. It is the people who mourn, it is the people who remain meek despite the difficulties, it is the people who hunger and thirst for righteousness, and those who, while living in situations devoid of peace, nonetheless live in peace with Christ and act as peacemakers.

The Beatitudes are an exhortation to stand firm amidst difficulties, to carry the cross and to perdevere under the cross. The Beatitudes are an incentive to continue to trust in God in the difficulties, that He will save them. They experience in their lives and through their struggles, that God is with them, granting them the strength to persevere.

They are aware of themselves that they are not perfect. But they sanctify themselves again and again in the blood of Christ, which Christ shed for the forgiveness of sins. They live on the means of grace of the Church, the Holy Eucharist, and the sacrament of Penance and Reconciliation. Their prayer and the celebration of the sacraments gives them a divine strength to persevere. Because they persist in the difficulties, they will be numbered among that multitude that no one can number, and to them the Beatitudes refer. We are not allowed to say that they are blessed, on the contrary, we have to assist and help them.

Today we hear that Jesus promises us that He will save and welcome us into God's great glory. God will invite us to the wedding supper of the Lamb. And that wedding supper of the Lamb we may now celebrate together with the saints in heaven, but under signs, here in the Most Blessed Sacrament of the Eucharist.

On this Solemnity of All Saints, we celebrate with the saints in heaven that God is our Lord and Redeemer, who loves us so deeply, and this is true love, that He wants to lift us up and take us up into His great glory. God loves us so deeply that He wants to make us like His own divine being. This is what we celebrate in a special way today.

In that glory Mary preceded us, where she is our mother who intercedes for us as the first and foremost of all saints. That is why we may always call upon her asking: Our Lady of the Oak: pray for us.
Amen.